

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Calepinus Ad librum

Calepino, Ambrogio

Venetijs, 1509

P ante N

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97861](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97861)

plurim: plura 2 pluria. Do. Antiq hoc coplure 2 hec coplura qd nisi coplura dnt. L. in ptagoza: confirmada gra coplura. Lredo qz veteres hic 2 hec plures 2 hoc plure: non hoc plus dicebat. Hel. vo refert. Laponē docuisse plura latinuz esse plura vo barbaz. Nūc autē de vsu 2 pluria 2 plura dicimus. vñ 2 coplura 2 coplura. Ter. in pboz. multa aduenient vt fit noua bic coplura. Sz differunt ab innice plura 2 coplura q plura pnt esse duo coplura duo eē nō pnt. Illud coplurū: hoc noie. Jōzq non regit casum. Coplurimus non reperit sed trā plurimus. Et plus satis. Ter. in eu. Ace de buc ad ignē iam calefec plus satis. Lōponit qñq plus 2 dicimus p plus. Ab eo fuit deriuatiua. Pluralis 2 h plurale 2 pluratiuus. a. um. vt pluris vel pluralitiuus numerus. Plurifariam aduerbiū significat: pluribus modis: siue plurib? locis. Sue. de Tibe. Cubicula plurifariam adposita tabellis ac figillis laciniisimarum picturarum adornauit. Pluriculus. a. um. dimi. est a plus quis plus a masculino vel feminino nō veniat. Et sīgt parum plus vel aliquanto plus: vñ pboz. Ter. in pboz. Tum pluscula supellectile opus est. Idem in ecy. Prīmū dies complurculos. Plurimus: superlatiuū a multus qd ēt qñqz pro longo ponitur. Virg. Jamqz ascendebant collē qui plurimus dno iminet. Unde nūq plurima. i. longa qua significat Amygdalum. Pluteus: machia ad expugnandos muros ad siluitudinē castidis Lōretit e vimine: 2 coris ptegit: terminqz rotulis qru vna i medio: vñ in capitibus apponunt: in quocūqz parte volue riam aduenit. Dos obidētes muris admoent: applicatqz 2 coz munitioe sagittis: seu alijs missilib? defensores de ppu gnaculis exturbat: vt scalis ascendendi pntē occasio vt inqz Uege. Lēsar sempz hostibus spes victorie redintegret: eo magis qz deustus pluteos turriū videbat nec facile adire ap tos ad auxiliandū aiaduertebant postea vo etiā tabule qbus aliqd ppepreret eodē noie dicit sūt. Litu. Cranbus pluteisq 2 linteis stectus. Sue. in Gal. accipere videt plutei pro fulcro tozi discubito cū inqz. Quosdā sumis honozib? fructos cenati mō ad pluteū: mō ad pedes stare succinetos luteo pas sūs est. Mar. Nā puteo vindici tutus erat. Liboz quozq 2 tabularū signozūqz repositoria plutei appellat. Juuen. Et iuber archetypos pluteū seruare cleantpas. Dunc plutealis 2 hoc pluteale. vñ a Licero. sigilla plutealia imaginūqz pluteis. i. tabulis icluse. Tabula in sup? vtunē ij qd rīs dant ope rā 2 scribit pluteus lralis dē. Per. Nē pluteū dicit nec de mozois sapit vngues. Pluteū ēt dicebat spaciū id qd inferio res colūnas a superiorib? p longitudinē in frōte dispescebat Pluto. Saturni filius ex opi dinge 2 frater Jouis atqz neptūni Qui cū ad regni diuisionem venissent pluto ni qnatu minor erat 2 Agefilans vocabat pars occidentis obngit secus infer rum mare. Joui plaga oriētalīs: neptūno insule. Dunc datus est locus fabule: vt Joui imperiū ce li neptunno maris pluto ni inferozū obtigerit. Pluto autē Sumanus. vis. ozcus. vragus aburgēdo. Uedius iuppiter dicitus fuit: idem quietalis est appellatus quasi mozs quies sit erūnarum. Pluto. is. pluui plutiū. qñqz suppositū bz sñ nō appositū. Hiero. in qeni. Nō enī pluuerat oīs sup terrā. Et iterū. Ego pluā sup terrā. Aliqñ id qd pluit ponit in ntō. Tibul. Multus 2 i ter ris depuleretqz lapis. Uale. mar. In picenolapidis pluuisse ait. Aug. lib. iij. ci. dei. Sz cū pluit terra: cū pluit creta cū pluit lapides: nō vt grandio appellari solet hoc noie sz oino vt ter rē vel crete vel lapidū pluuiā. Qñqz abluū appositū bz. Liu. li. vi. de bel. mace. Tarracine 2 Amiterni nūciatū est aliquo tiens lapidib? pluuisse: qñqz actum: vt deus pluit aquā: pluit māna: qñqz id sup qd pluit in ntō ponit Hiero. in eze. Tu es terra imūda 2 nō copluta in die furoris. Quinil. li. vi. Lū ce maculū eius pplueret. Dui? cōposita sunt. Applu. Ply. nisi ap pluat exanimat. Cōpluo. Uar. Quo ipluebat dicitū ipluuntz Sursum qd cōpluebat cōpluuiū. Depluo deozsum pluo. Im pluo itus: siue supza pluo. Col. li. ij. Tremellius qdē asseuerat priūqz ipluerit ab auibz aut fomicie sata edybi estiuus se

renitatus ager aret. Perpluo p mediū pluo: qd vernaculo sermone dicim? strapionere Plau. i. tri. Bene facta bñ factis alijs ptegitō ne ppluant. Quinil. Lū cenaculū eius pplueret. Pluuia. est Jugis 2 lenta aqua dum pluit. Pluuus. a. uz. vt aq pluuia: q pluta ē. Ply. Teritur qz i mortarijs admixta aq pluuia. Doz. li. j. car. dētos pluuios vocat: h ē plu uiā iducentes. Lolu. ver. pluuiū noiat in quo sepe fit pluuia. Pluuialis: seu pluuiatilis: adiectiua eiusdē significatiōis: cum pluuius. Festus. Lōpluuiū quo de diuersis tectis aq pluuia lis cōfluit in eundē locum. Col. lib. x. In fossi lactus signino cō struunt qui receptam pluuiatēlem aquā continent. Et dies pluuiales ab eodem dicit sunt in quibus pluit. Pluuosus. a. uz. vt annus pluuiosus i q fuerit frēqntes pluuię.

P ante M

Pneuma. aris. spūs: fiat? Pneumaticus spālis. vñ pneumatica organa dñr spiritalia. Ply. li. xix. Eputeo pticis pneumaticis qz ozgatis tollēdo. Dī 2 i musica rō pneumatica. Pneumon latine pulmo qd τω πνεω spiro descēdit. vñ pneumo nia qd 2 pipneumonia isflāmatio pulmonis cū ex alijs causis tū ex distillatiōe vebemēti vñ synāchav? suspirio vñ pleuriti de pueniēs vt sāguis idē copiosus excreari solet. Hic pneu monaci q laborat ex pulmone q latine dicit pnt pulmonarij: sicut a Lolu. ouis pulmonaria dicta est cui? pulmo afficitur.

P ante M

Poculū pprie vas quo bibis a potioe dictū. Aug. lib. xix. ci. dei. Nō. n. calix: 2 potio quā stiet calix sil dī poculū sz calix solus sic tñ q potioē cōtinēde fit accōmodat. Sumif tñ qñqz pro eo qd bibimus. Virg. Pocula si qñ seque infecere nouerę. Pocillū dimi. puū poculū. Ply. li. iiii. l. papyri? iperatoz aduer sus fannites dimicaturus vorū fecit si victisset ioui pocillū vi ni. Plau. in afi. Tecū vna postea tecū eque pocilla potitet. Pocillatores pincernę qui ministrant pocula mensę ingerētes vnde Sanymedes qui a oīs rapt? fertur vt ioui pocula mi nistraret pocillatoz appellatus est.

Podagra. pe. comma. pedum dolor. τω ος 2 α γ γ ε. atrocitas. Mar. Litigat 2 podagra diodozns flaccē laborat. Quind. li. ij. de pōto. Soluere nodosam nescit medicina podagrā. Po dagra morbus pegrinus ē. Nā si italie fuisset antiqñs lati nū nomē iuenisset. Nō enī roma cū sudādo 2 laborado viue bat hoc malū cognouit. Est at podagra rubēs hoc est calida Est frigida: est multiplex de qua apud medicos. Podagra etiam dī pedica laqueus quo capiuntur animalia.

Podager. podagricus 2 podagrosus: qui podagra laborat. Eni ni. Nunqz poetoz nisi podager. Plau. in mer. Sed tandem si podagrosus pedibus esset eutrichus.

Podalirius ppriū nomē esculapii filij 2 fris Machaonis medi cine artis pclari q cū grecis ad troiā ob medicinā pfectus ē. A pedū magnitudine sic appellat? medicinā aut diuinā pfecto videri opz: si illd qd i plogo: pgnosticoz scribit bis vbi gre ce hippocrates fuerit adiunctū qñqz via posset futuri hēre ratiōne α μ α δ ε και ει ρι α ε ι ο ρ ε ν ε σ ι ε ν θ η ο ι ν ο υ ς η ο ι και τ ο υ τ ο υ τ η μ π ρ ο ν ο ι α ρ ε κ υ α ν θ α ν ε ι μ ο υ τ ω γ α ρ ι δ α ν α ρ ο ι τ ο ρ ε δ ι και ω ς και ι ν τ ρ ο ς α γ α ο ς α ν ε ι μ.

Poderis. pe. cor. talaris tunica duplici syndone vt inquit Hier. quā Josephus byssinā vocat. Hec adhēret cozpi: 2 ita arcta est: 2 strictis mancis vt nulla oino i veste sit ruga: 2 vsqz ad crura descēdit. Solent milites habere lineas quas camillas vocat sic aptas mēbris 2 astrictas cozpozib? vt expediti sint vel ad cursum vel ad pzelia dirigendo iacula: tenēdo clypeū ensem vibrando: 2 quocūqz necessitas traxerit. Ergo 2 sacer dotes parati in ministeriū dei vtunē hac tunica vti dabētes pulchritudinē vestimentoz nudoz celeritate discurrant. Di eta poderis a τω δ ω π. i. a pedibus.

Poder: posterior pars cozpozis pndenda: qz ex ea pedes fluere videntur. Juuenalis. Et podicę leni cēduntur tumidę medi co ridente marisqz.

Podia. funis in nati quo tenditur velum.